

Declarație internațională de apologetică

“Va sfatuiesc, dar, eu, cel intemnitat pentru Domnul, sa va purtati intr-un chip vrednic de chemarea pe care ati primit-o, cu toata smerenia si blandetea, cu indelunga rabdare; ingaduiti-va unii pe altii in dragoste si cautati sa pastrati unirea Duhului, prin legatura pacii. Este un singur trup, un singur Duh, dupa cum si voi ati fost chemati la o singura nadejde a chemarii voastre. Este un singur Domn, o singura credinta, un singur botez. Este un singur Dumnezeu si Tata al tuturor, care este mai presus de toti, care lucreaza prin toti si care este in toti.” (Efeseni 4:1-6)

Introducere

Bisericile evanghelice si adunarile mesianice se afla adesea sub o influență a unor învățături false, care duc pe unii credincioși departe de învățătura biblică și dăunează relația lor cu Dumnezeu (1 Ioan 2:22-23, 4:1-4). În spatele învățăturilor false stau “duhuri inselatoare”, care propovăduiesc “un alt Isus” și “o altă Evanghelie” (1 Timotei 4:1; Galateni 1:6-12; 2 Corinteni 11:1-4). Cuvintul lui Dumnezeu ne avertizează: “Luati seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia si cu o amagire desarta, după datina oamenilor, după învățaturile incepatoare ale lumii, si nu după Hristos.” (Coloseni 2:8). Propovăduirea biblica a Evangelia Împărăției este centrată pe Împăratul Isus Hristos (Yeşua haMaşiaח): “dar noi propovaduim pe Hristos cel rastignit, care pentru iudei este o pricina de poticnire, si pentru neamuri, o nebunie, dar pentru cei chemati, fie iudei, fie greci, este puterea si intelepciunea lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 1:23-24). Domnul Isus ne îndeamnă atat să luptăm “pentru credinta care a fost data sfintilor o data pentru totdeauna.” (Iuda 1:3) cat și sa propovaduim “Cuvantul adevarului” (2 Timotei 2:15). Ca și răspuns la o situația prezentă, unii slujitori din diferite biserici s-au simtit chemati de Domnul să creeze o “Declarație internațională de apologetică”. Acest document si apologetica sint vitale in apărarea credinței biblice (1 Petru 3:15). Declarația aceasta nu are ca scop să provoace bisericile sau mișcarea messianică (2 Corinteni 2:17, 13:8; Galateni 4:16). Dimpotriva, noi credem și sperăm ca declarația aceasta impreuna cu resursele prelucrate in domeniul teologiei și apologeticii îi vor ajuta pe cei credincioși să-și găsească răspunsurile la întrebările care ii interesează, ca să putem lupta “cu un suflet pentru credinta Evangheliei” (Filipeni 1:27).

Scopurile acestei declarații

1. *Să definească și să clarifice principiile de bază ale credinței biblice*
2. *Să identifice ereziile teologice și erorile practice, cele mai frecvente în cercurile moderne evangelice și mesianice*
3. *Să promoveze unitatea spirituală între credincioși pe baza învățaturii biblice*

Scopurile acestei declarații

I. Să definească și să clarifice principiile de baza ale credinței biblice

1. **Biblia**: cele 66 de cărți ale Bibliei sunt singurul Cuvânt al lui Dumnezeu, inspirat de Dumnezeu și inefabil (fără eroare în manuscrisele originale, cf. 2 Timotei 3:16-17). Biblia ca unică bază a doctrinelor noastre. Unele texte evreiești și creștinești, atât vechi și moderne sunt fără îndoială valoroase (mai ales în contextul istoric, ca de exemplu Cărțile Macabeilor care fac parte de cărțile vechi iudaice apocrifice). Însă pentru credincioși, doar cărțile Vechiului și Noului Testament (Tanach și haBrit haHadașa) au autoritatea supremă și sunt inspirate de Dumnezeu. Domnul Isus a interzis categoric adăugarea sau eliminarea oricărei părți la sau din Biblie. Biblia avertizează cu mare seriozitate în privința consecințelor unor astfel de acțiuni (Deuteronom 4:2, 12:32; Proverbe 30:6; Apocalipsa 22:18-19).

2. **Dumnezeu ca Trinitate**: Domnul Dumnezeu al lui Israel, (יהוה) Adonai Elohim, este un singur Dumnezeu (Deut. 6:4). În același timp, El este Tatăl, Fiul (Isus Hristos – Yeșua haMașiach) și Duhul Sfânt (haRuah haCodeș, cf. Deuteronom 4:35; Matei 28:19-20; 2 Corinteni 13:13). Fiul, care există veșnic și care s-a întrupat ca Isus Hristos (Yeșua haMașiach), este a doua Persoană a Dumnezeirii (1 Ioan 1:1-18; 1 Timotei 3:16; Evrei 1:1-3). Isus Hristos (Yeșua haMașiach) și Duhul Sfânt (haRuah haCodeș) sunt egali în divinitatea Lor cu Dumnezeu Tatăl (Isaiah 48:12-16; Matei 28:19-20; Ioan 10:30; 2 Corinteni 13:13).

3. **Isus Hristos (Yeșua haMașiach)**: Persoana lui Isus Hristos (Yeșua haMașiach) unește în sine două esențe – cea divină și cea umană (Ioan 1:1-18, 10:30; Coloseni 2:8-9; Evrei 4:14-15). Domnul Isus Hristos (Adon Yeșua haMașiach) este Dumnezeul adevărat și viața veșnică (1 Ioan

5:20; Evrei 13:8-9). Isus Hristos (Yeşua haMaşiach) este singurul mijlocitor între Dumnezeu Tatăl și omenire (1 Timotei 2:5-6). În Biblie aflăm ca “în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.” (Filipeni 2:10-11). Isus Hristos (Yeşua haMaşiach) a trăit o viață desăvârșită, fără păcat, a murit pentru păcatele noastre pe crucea Golgotei, a înviat din morți a treia zi după Scripturi (1 Corinteni 15:1-4), S-a înălțat la cer, și va reveni pe pământ într-un mod vizibil și într-un trup glorificat (Matei 24:29-30; Zaharia 12:10, 14:3-4; Faptele Apostolilor 1:6-11; 1 Tesaloniceni 1:7-10; Apocalipsa 1:7).

4. **Mîntuirea:** este sinonimă cu convertirea, pocăința, sau nașterea din nou. Mântuirea include pocăința (tşuva) și credința (emuna), care schimbă în mod radical gândirea și viața unui om față de Dumnezeu și fata de viața sa păcătoasă (2 Cronici 7:14; Ioann 3:1-8; Faptele Apostolilor 3:19; 2 Corinteni 5:17). Noi (atât evrei cât și ne-evrei) suntem justificați și mîntuiți doar prin credința (Efeseni 2:1-10) în moartea ispășitoare și în învierea lui Isus Hristos (Yeşua haMaşiach; cf. Faptele Apostolilor 4:12; Romani 10:9-13; Efeseni 2:14-15). De aceea Evanghelia (haBesora) trebuie să fie propovăduită la toate neamurile fără excepție (Matei 10:5-6, 15:24, 28:19-20), începând cu poporul evreu (Romani 1:16). După mântuire Dumnezeu produce în inima credinciosului dorința de a face fapte bune (Iacov 2:14-26; Filipeni 2:13; Galateni 6:9-10).

5. **Israelul și Biserica:** Dumnezeu lucrează în mod activ cu Israelul istoric (poporul evreu) și cu Biserica (cei care au crezut în Isus, evrei și neamuri). Poporul evreu a fost și rămâne vesnic poporul ales și iubit de Dumnezeu (Romani 11:29). La sfârșitul veacurilor poporul evreu se va uita la Isus Hristos (Yeşua haMaşiach) cel răstignit și va crede în El, se va pocăi și Îl va recunoaște ca și Mesia (Maşiach; cf. Zaharia 12:10; Romani 11:11, 15), va fi mîntuit și acceptat de Dumnezeu pe baza Noului Legământ (Ieremia 31:1, 31; Zaharia 13:1; Romani 11:12, 26-29). Evreii care deja cred în Isus Hristos (Yeşua haMaşiach), cunoscuți la momentul de față sub titlul de evreii mesianici (Iehudim Meşihim) fac parte atât din poporul Israel cât și din Biserica Universală. Pe aceștia Biblia îi numește rămășița lui Israel (Romani 11:1-5). Cei dintre neamuri care deja au crezut în Isus Hristos (Yeşua haMaşiach) de asemenea aparțin Bisericii Universale și sunt sămânța spirituală a lui Avraam, conform cu promisiunea moștenitorilor prin făgăduința (Galateni 3:26-29).

Toți credincioșii în Isus Hristos (Yeșua haMașiach) au un mandat special. În primul rând, ei trebuie să se roage pentru pacea Ierusalimului (Psalmul 122:6) și pentru mântuirea Israelului (Romani 1:16, 10:1). Astfel ei ajută într-un mod activ la unitatea spirituală dintre cei credincioși pe bază învățaturii biblice (Zaharia 8:20-23; Estera 4:13-14; Ioan 4:22; Romani 9:1-5, 11:17-22). În al doilea rând, toți creștinii autentici trebuie să ajute în combaterea antisemitismului, sau în privirea plină de dusmanie și de superioritate față de poporul evreu, și a rasismului. Astfel, credincioșii în Isus Hristos (Yeșua haMașiach) sunt chemați să binecuvinteze și să ajute poporul Israel (Genesa 12:1-3).

“Hristos a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credinciosia lui Dumnezeu și să întarească făgăduințele date părinților; și ca Neamurile să slavească pe Dumnezeu, pentru îndurarea Lui, după cum este scris: ‘De aceea Te voi lauda printre Neamuri și voi cânta Numelui Tau.’ Este zis iarasi: ‘Inveseliti-va, Neamuri, împreună cu poporul Lui.’ Și iarasi: ‘Laudați pe Domnul, toate neamurile; slaviti-L, toate noroadele.’ Tot astfel și Isaia zice: ‘Din Isai va ieși o Radacina care Se va scula să domnească peste Neamuri; și Neamurile vor nădăjdui în El.’” (Romani 15:8-12)

II. Să identifice ereziile teologice și erorile practice, cele mai frecvente în cercurile moderne evanghelice și mesianice precum:

1. Negarea infalibilității (lipsei de erori) a cărților Vechiului și Noului Testament (*Tanach și haBrit haHadașa*).
2. Marcionismul – negarea inspirației devine și derogarea importanței cărților Vechiului Testament (Tanach). Acesta este și o învățătură falsă, dualistă în doi dumnezei: unul rău și răzbunător, dumnezeul Vechiului Testament, iar celălalt bun și tolerant, dumnezeul Noului Testament.
3. Acceptarea diferitelor texte non-canonice ca fiind inspirate de Dumnezeu (evreiești și apocrife, sau creștine: Talmudul, Misna, Midraș, textele scrise de Părinți Bisericii, etc).
4. Negarea unui singur Dumnezeu în trei persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.
5. Negarea faptului că Isus Hristos (Yeșua haMașiach) este Dumnezeu sau că are o natură divină.

6. Negarea faptului ca Isus Hristos (Yeşua haMaşiach) a fost in totalitate om sau ca are o natura umana.
7. Negarea faptului ca Duhul Sfânt (haRuach haCodeş) este Dumnezeu.
8. Negarea morţii ispăşitoare a lui Isus Hristos (Yeşua haMaşiach) pe crucea Golgotei, precum şi învierea Lui din morţi în trupul glorificat, înălţarea la cer, întoarcerea viitoare într-un mod vizibil din cer şi instituirea Împărăţiei Lui de o mie de ani pe pământ cu capitala in Ierusalim (Isaia 2:1-5; Ieremia 23:5-8, 33:14-26; Mica 4:1-8; Zaharia 8:1-8, capitolele 12-14; Apocalipsa 20:1-10).
9. Negarea vieţii după moarte si a învăţaturii despre învierea din morţi a lui Isus Hristos (Yeşua haMaşiach), cat si învierea viitoare a oamenilor din morţi (prima înviere din morţi - “învierea vieţii”, şi a celei de-a doua învieri din morţi – “învierea pentru judecată” (Ioan 5:28-29; 1 Corinteni 15:51-52; 1 Tesaloniceni 4:13-18; Apocalipsa 20:11-15).
10. Negarea existenţei lui Satan şi duhurilor demonice.
11. Diferite forme de pseudospirtualism, ocultism şi păgânism în iudaism şi in creştinism, ca de exemplu: Kabala, rugăciunea către cei sfinţi, astrologia, scientologia, învăţătura Erei Noi (New Age), reiki (medecina alternativă), etc.
12. Negarea mântuirii doar prin harul lui Dumnezeu si doar prin credinţa în Isus Hristos (Yeşua haMaşiach).
13. Antinomismul – învăţătura conform căreia Dumnezeu cere credincioşilor ca si conditie a mantuirii împlinirea legilor morale pe care El le-a stabilit în Biblie.
14. Universalismul creştin – învăţătura conform căreia toţi oamenii vor fi mântuiţi la sfârşitul veacurilor.
15. Teologia in două testamente – învăţătura conform căreia evreii pot fi mantuiti fara credinta in Isus Hristos (Yeşua haMaşiach). Astfel, se promoveaza in mod gresit ideea ca Isus nu este si pentru evrei.
16. Teologia înlocuirii poporului evreu de care Biserica – învăţătura eronata conform căreia Biserica a înlocuit Israelul, iar evreii si-ar fi pierdut statutul lor de popor ales a lui Dumnezeu. Mai mult, negarea împlinirii literare a profetiei despre Israel în timpul stabilirii Împărăţiei de o mie de ani a lui Isus Hristos (Yeşua haMaşiach) pe pământ.
17. Antisemitismul în unele cercuri creştine sau privirea plină de vrăjmăşie şi superioritate fata de poporul evreu.

18. Negarea rădăcinilor evreiești ale credinței creștine.
19. Negarea profetiilor biblice conform carora Domnul Dumnezeu Insusi va aduna în viitor poporul evreu înapoi în țară și pe teritoriul geografic dat de Dumnezeu Israelului (Isaia 14:1-2, 43:5-7, 49:22; Ieremia 16:14-16; Ezechiel 37:1-14, 38:8; Zaharia 12:9-14).
20. Respingerea dreptului evreilor mesianici de fi parte din poporul Israel, de a-si trăi viața ca evrei, de a sărbători sărbătorile Domnului Dumnezeu (Adonai Eloheinu) în conformitate cu calendarul biblic (evreiesc), de a înțelege împlinirea sărbătorilor biblice în viața lui Isus Hristos (Yeșua haMașiach), precum și în evenimente viitoare profetite de proroci (Zaharia 14:16-19).

“În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățatori mincinoși, care vor strecura pe furis erezii nimicitoare, se vor lepada de Stăpânul care i-a răscumplat și vor face să cada asupra lor o pierzare naprasnică.” (2 Petru 2:1)

III. Să promoveze unitatea spirituală între credincioși pe baza învățării biblice prin:

1. Studiul și predarea Scripturilor în concordanță cu limbile ebraice și grecești, precum și a culturii vremurilor biblice.
2. Cultivarea respectului față de tradițiile evreiești și creștinești dacă acestea sunt biblice și nu păgâne, și dacă nu contrazic învățătura biblică (Matei 15:6; Faptele Apostolilor 15:20-21, 29; 1 Corinteni 10:20-22, 31-33, 12:1-2; Coloseni 2:16-17; 1 Tesaloniceni 1:9, 5:20-21; Apocalipsa 2:14-15).
3. Dezvoltarea unui dialog între evreii mesianici și credincioșii evanghelici, fără îngâmfare/preamărire unii față de alții (Luca 18:14; Romani 11:17-22; Efeseni 2:11-22).
4. Asistența spirituală a oamenilor care au căzut sub influența mișcărilor precum “Evreii pentru iudaism”, “organizația anti-messianică,” “Bnei Noah” (mișcarea fiilor lui Noie), sau a cultelor

pseudo-creștine ca și “Martorii lui Iehova” și “mormonii” (Proverbe 24:11-12; Efeseni 4:14-16; 1 Ioan 4:1-4).

5. Efectuarea evenimentelor spirituale și conducerea rugăciunilor pentru Israel și pentru Biserică, și oferirea de ajutor practic a credincioșilor prigoniți, atât în Israel cât și în alte țări (Psalmul 122:6; Isaia 62:1-7; Romani 9:1-3, 10:1, 15:27; 1 Timotei 2:1, 4:16).

6. Dezvoltarea de metode eficiente de evanghelizare în Israel și între neamuri (Matei 28:19-20; Romani 1:16; 10:1).

“Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus; pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, primiți-vă unii pe alții, cum v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu.” (Romani 15:5-7)